

minister og tilført Finansudvalgets Protokol, og den har ingen af os villet gaa med til at bryde. Men naar den ærede Ordfører for Mindretallet saa sagde, at vi vistnok ogsaa havde en gammel Aftale angaaende Bevillinger til Prinsesserne og Kanonerne, og omtalte, at det altsaa skulde være noget lignende som Aftalen om Dyrslæger, der er tilført Finansudvalgets Protokol, maa jeg bestemt protestere mod en saadan Beskyldning, der ikke har nogetsteds hjemme.

Jeg skal saa gaa over til at tale lidt om Kernen i den Strid, der har været ført her. Det ærede Medlem har Gang efter Gang fremført Udtalelser, sigtende til at faa Husmændene skilte fra Gaardmændene. Han mener, at Husmændene ere under et Slags Formynderskab, som nu har været i Aarhundreder. Han vil have dem frigjorte fra dette Formynderskab, men vel blot for at faa dem bragte ind under et andet Formynderskab. Det ærede Medlem udtalte nemlig selv, at Medlemmerne af Fagforeningerne maa betale, saa vidt jeg hørte, 58 Kr. pr. Medlem, $\frac{1}{5}$ eller 20 pCt. af deres Indtægter, som Medlemsbidrag. (Afbrydelse). . . Jeg noterede op med det samme, at det var $\frac{1}{5}$ af deres Aarsindtægt, men det er altsaa kun 5 pCt. Men hvis det er Meningen, at Husmændene gennem Foreningerne skulle ind under dette Overformynderi og betale saa meget af deres Aarsindtægt, kan man rigtignok sige, at de ere vel rejste. Nu betale de jo kun som Medlemmer af Landboforeningerne et meget lille Bidrag, som Regel 1 Kr. aarligt, og selv hvor de ikke ere Medlemmer, nyde de dog godt af det Arbejde, som udføres af Landboforeningerne, af disse Tilskud paa Finansloven til Præmiering af Husmandslokker osv.

Jeg kan ikke lade være med at komme lidt ind paa det ærede Medlems Regnestykker. Jeg ved, at det ærede Medlem er anset for at være en dygtig Lærer, men om han egentlig ogsaa skulde være anset for at være en dygtig Regnelærer, nærer jeg lidt Tvivl om, naar jeg hører gentaget af ham, at disse 30,000 Kr., der uddeles paa Finansloven til de samvirkende Landboforeningers Administration, og som staa opførte her i Betænkningen specificeret med de forskellige Summer, blive konverterede til Snapse, Bøf og hvad han nu ellers fortæller. Der kan dog her aldrig være Tale om disse 16,000 Kr., som de stedlige Foreninger uddele til Præmier og andre Udgifter i Anledning af Præmiering af Husmandslokker, til Husmandsrejser o. s. v. Det

minder mig om, hvad Peter Andreas Heiberg skrev i Slutningen af næstforrige Aarhundrede, da Godsejer Lüttichau kom med sin Protest mod Stavnsbaandets Løsning: „Enten man tager det paa langs eller tværs, løjerligt bli'r det som Lüttichaus Vers.“ Det samme kan ogsaa siges om det ærede Medlems Regnestykke. Man kan tage det paa de forskellige Maader, som han forklarede i Lørdags og ogsaa siden har forklaret os, men enten man tager det paa langs eller tværs, kan det ærede Medlem ikke faa nogen, der vil sætte sig ind i Sagen, til at forstaa, at disse Penge, som tilskydes til Fællesforeningerne, kunne laves om til at være det samme som det Tilskud paa 16,000 Kr., som de stedlige Foreninger have givet til Præmiering af Jordlodder eller til Husmandsrejser.

Men det ærede Medlem regnede forleden Dag angaaende Bevillingen til Militærudgifter ud, at Rigsdagen til militære Udgifter i alt gav ca. 16 Mill. Kr. plus de 5 Mill. Kr., der ere bevilgede paa særlig Lov til Kanoner, i alt 21 Mill. Kr. for i Aar, og udtalte, at vi da vare „lige saa højt oppe som i den vildeste Provisorietid“. Det er ogsaa et Bevis paa, hvorledes det ærede Medlem regner. For det første er det ikke berettiget at regne de 5 Mill. Kr. med, og for det andet, hvis han vil regne dem med, kan han kun regne med $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr., da de andre $2\frac{1}{2}$ Mill. Kr. høre til næste Finansaar, og han faar da kun $18\frac{1}{2}$ Mill. Kr. Men af Statsregnskaberne for den vildeste Provisorietid se vi, at Militærudgifterne i 1890—91 beløb sig til 27,060,000 Kr., og det laveste Beløb for et Aar var ca. 22,700,000 Kr., og Gennemsnitstallet for de sidste 8 Provisorieaar — det første Provisorieaar var jo nogenlunde normalt med Hensyn til Militærudgifterne — udgjorde 24,800,000 Kr. Naar det ærede Medlem nu siger, at de Udgifter, vi have bevilget til Militærvæsenet i det kommende Finansaar, $18\frac{1}{2}$ Mill. Kr. — eller 21 Mill. Kr., om vi vilde regne med det ærede Medlems Fejlregning — komme paa Højde med den vildeste Provisorietid, maa der dog gøres opmærksom paa, at 21 Mill. Kr. er ikke saa meget som lidt over 27 Mill. Kr. Altsaa, som Regnelærer synes det mig, at det ærede Medlem ikke kan anses for at være særlig godt kvalificeret, skønt jeg nok tror, at han er en dygtig Revisor i Landets største Sparekasse.

Da ikke flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.